

ENTRE PLANTES AROMÀTIQUES I MEDICINALS A CELRÀ

Celrà, un municipi petit, a prop dels cinc mil habitants, a la comarca del Gironès i la plana del Ter, amb una església acabada el 1803 imponent al cap d'amunt del poble i un nucli antic de l'època medieval. Un poble amb un paisatge i vegetació insòlits, amb el riu Ter que els fa de límit natural del costat Nord, i veïns de Sarrià de Ter i Girona. Doncs sí, així comença una petita aventura al poble de Celrà, concretament al Parc de les Olors.

Tot començava un dimecres del mes de març, quan marxàvem de l'escola direcció Celrà, ja que teníem una sortida al Parc de les Olors.

En arribar, ens esperaven un munt de plantes aromàtiques i medicinals, plantades sota els roures i envoltats d'uns boscos i un paisatge perfecte, amb un lleuger cant d'ocells, l'escàs soroll del trànsit de cotxes i altres vehicles. Observàvem un cultiu ecològic de plantes PAM, plantes aromàtiques i medicinals, amb una especial incidència en valorar les espècies mediterrànies gairebé oblidades. Amb això conservaven i intentaven evitar la pèrdua d'espècies poc vistes o conegudes del nostre entorn i la nostre terra. Flora útil i fauna auxiliar que a vegades passem per alt o no els donem importància... allà són conceptes claus i molt importants. Amb aquests petits detalls, vam començar a intuir que la sortida seria interessant i aprendríem valors i conceptes nous. Com ecologia, innovació o sostenibilitat entre altres.

La visita començava amb una explicació de cada tipus de planta cultivada, on en destacàvem els trets i característiques principals, així com els seu sòl, les seves necessitats, el seu ús ja sigui culinari, medicinal... i en alguns casos en fèiem un petit tast, tocant o mastegant fulles de menta, o de sàlvia. A mesura que anàvem descobrint plantes, veia que no només hi havia una classe de farigola, sinó que n'hi havia moltes, i com allà les tenien distribuïdes, ordenades, classificades, en un espai que a simple vista podria ser un espai rural marginal, però que hi havia gent que ho havia convertit en un espai de model sostenible, per conservar i mostrar plantes PAM, a escoles, persones i tothom que vulgui descobrir aquest món. També com ajuda per a persones que vulguin aprofitar terrenys on no hi vegin ús.

La visita anava avançant, i cada vegada més plantes: romaní, farigola, camamilla, espígol o menta, eren algunes de les espècies que anàvem descobrint, mentre apreníem i les seves característiques, olors i gustos.

La visita avançava, i cada vegada tenia més ganes de començar a treballar en un espai com aquell. Al arribar al capdavall del camp, i un cop descobertes totes les plantes, tocava recórrer un circuit terapèutic descalços. Començàvem amb uns còdols de riu que

transmetien la sensació de relaxació i perfecció, de forma arrodonida i colors típics dels còdols, seguíem amb pedretes més petites que ens feien canviar la forma de trepitjar. Tot seguit recorríem un tall ple de sorra i un tall amb vegetació espontània, llavors fèiem de equilibristes damunt d'unes soques i acabàvem al mateix lloc on havíem començat feia una estona, però l'arribada era ben diferents a la sortida.

Aquella volta, ens havia relaxat i a més de compartir somriures i sensacions, havíem descobert el que ens poden transmetre unes simples pedres o uns troncs morts.

Però l'aventura no acabava aquí, ara tocava, recollir fulles i flors d'una de les plantes que anteriorment havíem observat, per fer-ne un oli essencial natural. Un cop recollides, ens disposàvem a seure en unes taules de fusta sota un porxo que hi havia al costat, per començar a elaborar el nostre oli.

En el meu cas era un oli de farigola, però entre els companys i companyes, sortien olis de calèndula, romaní, camamilla, espígol... començàvem separant les fulles dels respectius branquillons i tiges, per introduir-los al pot on més tard tiràriem l'oli. I llavors deixaríem reposar 40 dies l'oli i un cop passats els 40 dies, podríem colar i començar a utilitzar, depenent de cada oli, ja que n'hi havia per mal de cap, per mucositat, per dolors muscular etc.

Un cop introduït l'oli al recipient i ja tancat, recollíem i passejàvem pels boscos del voltant a la cerca i captura d'espàrrecs, on es va crear una espècie de competició per grups per comprovar qui de nosaltres trobava més espàrrecs. Un cop ja cansats, vàrem dinar i en acabar vam tornar cap a l'escola on sense donar-nos compte, ja havia passat un nou dia, i on ens emportàvem un munt de coneixements i experiències noves. També havíem descobert un lloc nou que antigament desconeixíem, però que des d'aquella sortida no oblidariem. Alguns a l'escola ja comentàvem la possibilitat de anar a fer-hi les pràctiques o anar a fer alguna tasca de voluntariat, senyal que la sortida ens havia agradat.

Ja un cop arribat a casa, vaig començar a valorar i observar, com d'un espai que segurament no hi hauria hagut res més que arbres i matolls, ara hi havia un espai preciós, amb plantes de la nostra terra i cultura, plantes cuidades de forma natural i sense productes químics, on tenen una tasca d'educació ambiental per tots aquells centres educatius o grups de persones que es vulguin endinsar en aquest món de les PAM.

També valorem la tasca de totes les persones que treballen darrere projectes com aquests, a vegades poc vistos o coneguts, on altres temes menys importants prenen

més importància que projectes com en aquest cas el del Parc de les olors de Celrà. No només tens en compte que has visitat unes plantes a Celrà, sinó que la persona que ens havia fet l'explicació estava ben informada del tema, era simpàtica i sabia portar-te per aquell idíl·lic espai, que tu com a aprenent et motivava seguir amb la visita, que aquell espai, havia estat treballat i plantat per moltes persones, i que per això, un dia com avui jo hi havia pogut posar els peus, tant amb sabates com descalç. Per totes aquestes coses, te'n adones que hem de valorar més tot el que ens envolta i sobretot la natura, perquè dia a dia ens sorprèn.

Actualment i des de fa dies tancats a casa per culpa d'una epidèmia que ens té confinats a les nostres llars, segurament també comencem a observar com canvia la natura sense nosaltres, sense contaminació i altres factors que la condicionen, per això espero que un cop sortim al carrer tinguem en compte moltes de les plantes o insectes que ens envolten. Respectem més la natura i li donem realment el que mereix, que tinguem una visió diferent i agraïm poder viure envoltats d'arbres i plantes.

Justament avui, fa quaranta dies que vam visitar el Parc de les olors, i per tant és moment de colar el meu oli de farigola i començar a utilitzar-lo.

Amb això acabo, i espero com he dit anteriorment, que llocs com el Parc de les Olors de Celrà, mica en mica vagi agafant força, per seguir endavant, cada vegada sigui més conegut i tingui la visita de més públic, que es pugui enriquir de coneixements i experiències, d'activitats com fer un oli natural essencial, crear infusions, ceres naturals o pastilles de sabó, tot natural, sense productes químics, sinó que ecològic i de proximitat, i mica en mica anem treballant cap a un futur millor, i deixem de banda, plàstics, productes químics, productes llunyans, i ens centrem en tot el que tenim aquí, productes de Km 0 i de proximitat, comerç del poble, la lluita cap a l'ecologia i el canvi climàtic. I si, mica en mica, millorar com a persona i intentar que el màxim nombre de persones ho faci, que seguim unes idees que fins ara no tenim i uns conceptes que estic segur que a la llarga ens ho agrairan.

Ara si, que poso fi a aquesta experiència viscuda a Celrà un dia del mes de març, i agraeixo a l'escola per sortides d'aquest àmbit, a les persones que han creat i segueixen treballant per crear i mantenir llocs com aquests, i també fer una mica de crítica en aquesta societat que vivim, on molta gent o té en compte tots aquests factors i problemes.

Ara si, us deixo, vaig a posar un terç del meu oli total amb cera, per poder fer-ne una crema del tot natural. Estic segur que mica en mica naixeran nous espais i projectes igual de bonics que el del Parc de les olors de Celrà, i espero poder-ne formar part.